

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Daphnis, Sive Fredericus Furstenbergius, Parens, Bilstenii & Waldenburgi
Dynasta; Advocatus hereditarius in Graffschaft; Schnellenbergae,
Watterlappiae, Furstenbergae, & Herdringae Toparcha; Satrapa ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

DAPHNIS,

SIVE

FREDERICUS
FURSTENBERGIUS,

PARENS,

Bilstenii & Waldenburgi Dynasta; Advocatus hereditarius in Graffschafft; Schnellenbergæ, Watterlappia, Furstenbergæ, & Herdringæ Toparcha; Satrapa Fredeburgensis, Westphalia & Angaria Archisatrapa, & Serenissimo Ferdinando Electori Coloniensi ab intimis Consiliis, anno M. DC. XLVI. v. Idus Augusti Bonnæ defunctus.

Mifii liquidos vestit quâ plurima fontes
Fronde salix glaucâ, Lycidas hinc, Tityrus
illinc,

Alter oves, alter pascebat fortè capellas.

Tityrus, ut semper, pellebat tædia cantu.

Carmina dum Veledæ memorat, dum prælia Vari:

Varus ut his olim nomen memorabile terris

Fecerit: ut sparsi legionum sanguine campi.

Aurem illi vellit Lycidas: Neque talia tempus

Carmina poscit, ait: Daphnis tibi, Tityre, Daphnis

Lugendus: Daphnin, si nescis, fata tulere.

Tityrus ingemuit casu percussus acerbo:

Fistula lapsâ manu est: fugit sensusque colorque.

Ut

Ut mens, ut rediit puero vox: Occidis, inquit,
 Carum, Daphni, caput; spes, Daphni, decusque tuorum!
 Ab dulci patria procul, amplexuque tuorum
 Occidis! Hoc fuerat, quòd summæ culmine villæ
 Tristia signa daret ferali carmine bubo;
 Flebilibus quòd sponte modis mea nuper arundo
 (Hanc mihi tu, dederat Corydon tibi, Daphni,) sonaret,
 Nunc fileat, ramoque infelix pendeat illo.
 Vos etiam sine me (quamvis mihi vos quoque Daphnis
 Tradidit, atque abiens, Has, inquit, Tityre, pasce)
 Ite tamen sine me, quoquòd lubet, ite capellæ.
 Amnis, & umbrosæ salices, & rura valete:
 Usque ego per silvas errans desertaque solus
 Tristè querar. Gemit creptâ sibi matre juvencus,
 Nec minùs amisso mater dolet orba juvenco:
 Mella queruntur apes cellis subducta, peremptos
 Fœta canis catulos, demtos avis arbore pullos;
 Daphnin ego, tristi sublatum funere Daphnin.
 Supremas saltem voces morientis ab ore
 Excipere, affari extremum, & spectare jacentem,
 Atque oculos nostrâ licuisset condere dextrâ!
 Vulneribus nonnulla meis solatia saltem
 Hæc ferret pietas: solus de Daphnide luctus
 Nunc superest. Pecudes illo quis pascat adempto,
 Avertatque luem, curamque impendat & artem?
 Daphnide non melior quisquam depellere venis
 Implicitam pestem, & membris agere atra venena
 Daphnis & insidias stabulis prædasque cavebat.
 Ah gelidas quoties hiemes perpessus & imbres,
 Pervigil exegit brumali fidere noctem,
 Incustoditum fera ne vastaret ovile,
 Ne lac subtraherent pecori, ne vellera fures!

Ah quoties humeris per devia sustulit ipse
 Rupe parens nudâ quos nixa reliquerat hædos !
 Angarides Nymphæ testes, quas sæpe laborum
 Miratas dixisse ferunt : Mortalia non sunt
 Quæ tolerat : saxo certè riget ille vel ære,
 Quem neque ventorum rabies, pluvixque, nivesque,
 Non cælum inclemens, non ulla injuria frangit.
 Nymphæ, non saxo Daphnis neque constitit ære.
 Occidit heu ! & nos pariter, terrasque reliquit.
 Nequidquam roseum spargis jubar, auree Titan :
 Gratius extinctum nobis in Daphnide lumen.
 Daphnidis adventu tellus ridebat & æther,
 Frondebant silvæ, spirabant floribus arva,
 Ipsi lætitiâ montes plausuque fremebant :
 Daphnidis interitu tellus lugebit & æther,
 Squalebunt silvæ, stabunt sine floribus arva,
 Intonsi montes gemitus ad sidera tollent.
 Ergo nil proavûm series, regnataque latè
 Rura juvant, centumque greges, armenta que centum,
 Nil labor, & studium pulchræ virtutis, & artes ?
 Ergo cinis, formæque carens & triste cadaver,
 Nunc jacet ille omnes nuper pulcerrimus inter
 Pastores ! nec sidereâ fulgentia luce
 Lumina, nec vultum, quem finxerat ipsa venustas ;
 Cernere erit posthac ? At non, quæ sustulit illum
 Mors, etiam famam tollet. Sint tempora Musis
 Non inimica meis, volitabis Daphni per ora.
 Ipse ego virtutesque tuas, tuaque inclyta facta,
 Invictamque fidem, & sanctæ pietatis amorem
 Ferre Syracosio tentabo ad sidera versu.
 In partem veniet Phœbo dilectus Amyntas,
 Et mecum teneris passim tua nomina fagis

M

In-

Inscribet: crescent illæ, tua nomina crescent.
 Quin etiam niveo tumulum de marmore Damon
 Exstruet, & tali signabit carmine marmor:
 HIC SITUS EST DAPHNIS. QUOD ERAT MORTALE,
 SEPULCRO

INTULIT ATRA DIES: VIVET PER SECU-
 LA NOMEN.

Ad tumulum venient, instaurabuntque quotannis
 Pastores tibi cum donis funebria iusta.
 Vina dabunt alii, purum lac adferet Ægon,
 Et, Tibi, suspirans, puro magè candida lacte
 Pectora, dicet, erant, & fraudis nescia, Daphni.
 Ipse apium, ipse hederas, & nostris lilia spargam
 Humida de lacrimis, teque ad tua sacra vocabo.
 Talia jactantem supremo lumine vesper
 Occupat, & primo conspexit Lucifer ortu.

A D

ALEXANDRUM VII
 PONT. OPT. MAX.

Anno M. DC. LV. VII. Id. Aprilis renuntiatum.

Hunc cecinisse diem, venturi præcius ævi
 Dicitur Aönias inter Apollo Deas.
 Hunc fore, neglectas quo gloria tolleret artes,
 Et faceret doctis vatibus ingenium.
 Verba fides sequitur: rerum molitur habenas
 Orbis ALEXANDER natus ad imperium.
 Ac velut exactæ post tristia frigora brumæ,
 Cùm ver jucundum floridus annus agit;

Ri-